

Kun läskipepusta tuli pop!

Voiko kokonormeja suurempi keho olla kaunis ja haluttava? Saako lihavasta pepusta, vatsamakkarosta tai paksuista reisistä olla ylpeä?

Väitöskirjatutkimuksessani tarkastelen mediaesityksiä, jotka vastaavat edellä oleviin kysymyksiin kyllä. Vaikka valtavirran mediakulttuurissa lihava keho näyttäytyy tyypillisesti vastenmielisenä ja uhkaavana, viime vuosina mediassa ovat yleistyneet esitykset, jotka korostavat normeja suuremman kehon haluttavuutta. Muun muassa Instagramin kuvatolvassa kehopositiiviset hashtagit rakentavat tiloja, joissa ”kurvikkuus” näyttäytyy viehättävänä ominaisuutena. Kehopositiivisille sivustoille selfieitä lähettämällä ja positiivisia kommentteja saamalla yksilön on mahdollista voimaantua ja kokea oman kehonsa kauneus. Samaan aikaan Meghan Trainorin ja Nicky Minajin musiikkivideoiden alla käydään Youtubessa kiivasta keskustelua siitä, millaiset muodot naisella tulisi olla ollakseen haluttava. Videoiden taustalla kuultavissa lyriikoissa Trainor ja Minaj vannovat, että läskipeput ovat miesten mieleen.

Väitöstutkimuksessani kysyn, mistä kertoo (hetero)seksuaalisuuden näkyvyys kehopositiivisessa mediassa ja populaarikulttuurissa ja millä tavoin kehopositiiviset esitykset pyrkivät liikuttamaan käyttäjiään. Artikkelimuotoinen väitöskirjani havainnoi erityisesti sosiaalisen media kentällä tapahtuvaa kehopositiivista liikehdintää populaarikulttuurin tapausesimerkkien lävitse.

Tutkimuksessani lähestyn kehopositiivisia aineistoja tunteiden näkökulmasta. Siinä missä feministisessä ja queer-aktivismissa on perinteisesti nähty epäoikeudenmukaisuuden synnyttämän vihan toimivan liikkeellepanevana voimana, korostuu kehopositiivisissa aineistoissa ”positiiviset” tunteet, kuten ylpeys, onni tai rakkaus. Tarkastelenkin väitöskirjassani positiivisten tunteiden mahdollisuutta toimia aktivismia synnyttävänä ja ylläpitävänä kokemuksena. Samalla havainnoin niitä konteksteja, joissa kehopositiivisuus näyttäytyy radikaalina vastalauseena: onko kehopositiivisuus sittenkin vain uusliberalismin liudentamaa feminististä kauneusihanteiden kritiikkiä, joka yleiseen tietoisuuteen päästyään on kadottanut todellisen kumouksellisuutensa? Entä miten naisista, kuten Nicki Minaj, on

tullut kehopositiivisuuden äänitorvia, vaikka he monilta osin täyttävät nykyaikaiset kehoihanteet?

Tämän kaltaisiin kysymyksiin pureudun väitöskirjani neljässä artikkelissa.

Kirjoittaja on mediatutkimuksen tohtorikoulutettava Juno-tohtoriohjelmassa.

Kuva1: Kehopositivisuus luottaa positiivisiin mantroiin, jotka korostavat kaikkien kehojen kauneutta – myös silloin, kun ne eivät juuri poikkea nykyisistä normeista. Kuva: [Seth Doyle](#), [Unsplash](#).

Kuva2: Rakkaus omaan kehoon näyttäytyy kehopositiivisuudessa radikaalina tekona. Kuva: [nme421](#) via [Foter.com](#) / [CC BY-NC-ND](#).